

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cisterciensi, De Firmitate, de Pontiniaco, de Claravalle, de Morimundo, &
universis Cisterciensis ordinis Abbatibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ponsum, fraternitati tuæ super hoc ad præcens aliud non duximus respondendum nisi quòd eum, quem firmiter credimus super hoc nostro mandato & consilio pariturum, celerius quàm poterimus ad te simul & Antiochenam Ecclesiam transmittemus, non solum patriarchalia sibi conferentes insignia quæ conferri decebit à nobis, verum etiam in necessariis hilariter providentes, in quibus possit commodè pertransire. Tu ergo, sicut expedire cognoveris, provideas interim diligenter universa quæ negotium hoc contingunt. Ceterum super iis quæ de discordia inter illustrem Regem Armeniæ ac dilectos filios fratres militiae Templi, necnon & inter Comitem Tripolitanum ac Regem eundem pro nepote suo nostro apostolatu suggestisti, hoc providimus expedire, ut cum, donec fidelium cervicibus imminet gladius paganorum, ij quos illis concorditer oportet opponi sine periculo gravi nequeant ad invicem discordare, adhuc opportunè importunè prudenter studeas & diligenter insistas ad treugas invicem ineundas, si fortè dissensionum causas nequiveris inter eos judiciali calculo terminare, excommunicationis sententiam pro Templariis rationabiliter promulgatam usque ad satisfactionem condignam faciens inviolabiliter observari. Regi quoque prædicto suadeas diligenter ut ea quæ præfatis Templariis ablata detinet minus justè restituat, & alia nec auferre nec detinere præsumat injustè, ex parte tam nostra quàm tua sibi fortiter comminando & interminando prudenter quod cum abstulerit illis ea per quæ repugnare possent perfidiæ paganorum, verendum proculdubio sibi erit ne, nonobstante quòd Christianos non impugnare noverunt, armentur in ipsum, qui sic eos debilitando videtur paganos contra ipsos armare, maximè dum propter hoc est à comunione fidelium segregatus. Cum autem de terræ sanctæ necessitatibus, quantum in ea potest ab homine procurari, in tuam specialiter inter homines fiduciam respiremus, rogamus & obsecramus in Domino Iesu Christo quatinus etsi peccata populi tanta sint quòd nedum vetus flagellum avertere mereantur, verum etiam novum excipere digni essent, quia tamen Deus infinite misericordiæ iniquitates singulas non observat, nec sperantium in se afflictionibus delectatur, tribulationem pauperum pronunties ante ipsum, & in conspectu ejus tuam orationem effundas, ut & culpam diluat & poenam avertat, cum ip-

fius adjutorio præbens operam, prout poteris, efficacem ad terram ipsam inter circumstantes angustias conservandam. Nos enim, qui pro suis doloribus mœrore afficimur tota diè, nec cessavimus hætenus nec cessamus, in quantum vires Dominus administrat, opportunum sibi procurare succursum. Et cum jam Philippo quondam Duce Sueviæ interempto, ac carissimo in Christo filio nostro illustri Rege Ottone in Romanorum Imperatorem electo totum Imperium obtinente, ipsius discordia sit sedata, quæ succursum ejusdem terræ multipliciter impedivit, insitimus incessanter ut ei plenius & fortius succurratur. Præterea non te lateat quòd in proximo quandam pecuniam non modicam disponimus destinare, assignandam tibi & Templariis ac fratribus Hospitalis, & in utilitates ejusdem terræ, prout expedire videbitur, exponendam. Datum Laterani 111. Non. Martij, pontificatus nostri anno duodecimo.

CISTERCIENSI, DE FIRMITATE, de Pontiniaco, de Claravalle, de Montemundo, & universis Cisterciensis ordinis Abbatibus.

EXpositis nobis iis quæ ad petitionem vestram super interdicti negotio in regnum Angliæ promulgati nos inductura putastis, intelleximus ea maximè circa quatuor comprehendi. Primò, quòd privilegium speciale per antiquam nec aliquando, sicut dicitis, violatam consuetudinem approbatum, cum nihil demerueritis circa ipsum, conservari vobis humiliter flagitatis. Secundò, quòd cum extra communes sitis positi mansiones, tanto sine scandalo quanto sine consortio celebrare poteritis aliorum. Tertio, quòd ex consuetudine celebrandi gravis in religione jactura & in ordine dissolutio secutura timeatur. Quarto, quia per immolationem hostiæ salutaris Deus, in cujus manu cor Regis est, & quocumque voluerit vertet illud, citius super hoc speraretur esse placandus, ut ipsum à sua duritia revocaret. Habito itaque cum fratribus nostris diligenti tractatu, & iis quæ pro petitione prædicta cum illis quæ contra ipsam facere videbantur mutua compensatione collatis, causas causas invenimus repugnare. Licet enim nobis ab initio placuisset ut circa vos juxta privilegij vestri tenorem ejusdem interdicti fuisset sententia temperata, quia tamen hi qui tulerant eandem auctoritatem apostolicam habuerunt, nihil in

Epist. 9. De nepotio interdicti Anglicani.

Vide supra lib. 11. epist. 259. 260.

ipsius privilegij præjudicium factum esse videtur, quod salva semper auctoritate prædicta noscitur esse concessum. Propter quod ipsi quoque consuetudini, quæ nimirum & ex ipso & cum ipso processit, non est præjudicialiter derogatum, pro qua in hoc præsertim articulo conservanda rogare serò videmini recordati; quandoquidem super hoc postquam interdictum cœpistis, nec privilegio nec consuetudine vos tuendo, servare, præposteris ad nos precibus recurristis, non attendentes forsitan quòd res ipsa multipliciter est ex multis circumstantiis aggravata, propter quas difficile jam est vestris precibus condescendi, quibus fortè facile potuisset in principio provideri: Sanè si Rex, cum quo remisit non est in hac pugna luctandum, ex quacunque parte lentescere nos sentiret, de nostra fortasse sumeret debilitate vigorem, & suspicatus ex pusillanimitate nos facere quod ex providentia faceremus, prævalendi fiducia tanto contra manus ardentis eum pertinaciùs se opponeret quanto lentius eas suo conamini restituisse putaret. Præterea visum est quòd non solum Clerici seculares, sed & alij quoque religiosi, si petitio vestra consequeretur effectum, ad grave possent scandalum commoveri, cum isti religionem vestram quodammodo, ex eo quòd decimas ipsorum percipitis, æmulentur, ac solatium reputantes socios habere pœnarum, gravius torquerentur ex eo, si tacentibus ipsis vos intermissa viderent officia resumpsisse quàm si nunquam ab initio cessassetis, quos potius suis vellent moribus conformari, ut sicut gaudetis cum gaudentibus, ita etiam cum lugentibus lugeretis, & illi qui, quantum ad hoc, vobiscum gaudent quasi similibus privilegiis, gratiam vobis factam suam injuriam reputarent, nisi permitteretur eisdem saltem clausis januis & non pulsatis campanis, exclusis excommunicatis & interdictis, secundum sua privilegia celebrare, quia quamquam ista non sint in privilegiis vestris expressa, utraque tamen privilegia, vestra videlicet & illorum, quantum in hoc, ad eundem tendere videntur effectum, eò quòd illa quæ in iis exprimi familiaris hominum monuit habitatio, taceri suasit in vestris remotior solitudo. Alioquin in hujusmodi casu tam accusabiliter excommunicatis vel interdictis accedentibus & præsentibus cantaretur à vobis quàm excusabiliter ipsis recedentibus & absentibus celebraretur ab illis. Aliud quoque petitioni vestræ videbatur

obstare, confusio scilicet executorum notrorum; qui cum in hoc zelum secundum scientiam procul dubio habuissent noscantur, immo cum pro causa præsentis nec iram Principis nec exilium declinarint, sed usque ad mortem obedire parati, quod injunctum est eis laudabiliter & constanter sint hæcenus executi, profectò indignissimum reputamus ut quasi quod ab eis bene actum est reprobandò, non solum confusionem inducamus in ipsos, verum etiam totum quod in eis ex magna parte consistit negotium enervemus. Illud autem quod de dissolutione ordinis, quæ timeatur ex celebrandi dissuetudine proventura, non est visum se usquequaque cum alio periculo compensare; quia cum in hac lucta pro universalis pugnetur Ecclesie libertate, periculosius universi quam partis pro universo commoditas læderetur, quamquam & aliter valeatis cum Domini adjutorio à dissolutione vos hujusmodi præservare. Ceterum licet satis religiosè credatur quòd salutaris hostie immolatio finem optatum huic negotio citius impetraret, speratur tamen quòd si pœnam hanc indebitam pertuleritis patienter, spiritus qui pro vobis inenarrabilibus gemitibus interpellat, felicem exitum super hoc celementer obtinebit ab illo qui per pœnæ debitæ patientiam, quæ non rapuit exsolvendo, redemit nos Dominus Iesus Christus. Quapropter rogamus & obsecramus vos, filij dilectissimi, quatinus attendentes quòd jam quasi negotium est in fine, illud inturbare nolitis, sed pensatis omnibus quæ superius sunt expressa propter Deum & nos, qui ferventissima caritate zelamur vos & ordinem vestrum, immo etiam veneramur, hoc in patientia substinentes, insistatis orationibus apud Deum ut actorem culpæ sic molliat quòd pœnæ latores absolvat, pro certo sperantes quòd propter indignam pœnam, non solum à Deo, verum etiam & à nobis digna vobis retributio reservatur. Datum Laterani 11. Non. Martij, anno duodecimo.

LONDONIENSI, ELIENSI,
& Wigorniensis Episcopis.

Cum Cisterciensis ordinis fratres sincerissimo diligamus affectu, fraternitatem vestram rogandam duximus & monendam, per apostolica vobis scripta mandantes attentè quatinus interdicti rigorem, de quo nobis extitisset acceptum si secundum privilegia sua fuisset ab initio temperatum, circa illos temperare curetis, quantum